

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-06424
Otsuse kuupäev 07.07.2025
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja Streetbrand OÜ (12538213)

Tarbija nõue Lepingust taganemine , 75 euro tagastamine.

Resolutsioon:

Tarbija avaldus rahuldada. Kaupleja peab tarbijale tagastama 75 eurot. Tarbija peab tagastama toote ja kinkekaardi, kusjuures toote tagastamisega seotud kulud jäävad kaupleja kanda.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis 07.04.2025 Kaupleja e-kauplusest ballzy.eu jalatsid ja tasus nende eest 64 eurot.

Tarbija sai jalatsid kätte 08.04.2025, kuid suurus ei sobinud ja Tarbija pöördus kirjalikult koheselt Kaupleja poole küsimusega, kas jalatsid saaks kaupluses kohapeal ümber vahetada. Kaupleja vastas, et kui kohapeal on suurus olemas, siis saab vahetada.

Tarbija vahetas jalatsid Ballzy kaupluses õige suuruse vastu, kuid soovis hiljem siiski lepingust taganeda.

Kauplusesse jalatsite tagastamisel ei nõustunud müüja jalatsite eest raha tagastamisega ja andis 75 euro väärtuses kinkekaardi, milleks Tarbijal tuli täiendavalt tasuda 11 eurot.

Kaupleja selgituste kohaselt on e-kaupluse Ballzy ja jaekauplus Ballzy erinevad juriidilised isikud ja jaekaupluses asendatud jalatsitele 14-päevane lepingust taganemise õigus ei kehti.

Tarbija sellise lahendusega ei nõustu ja soovib 75 euro tagastamist. Jalatsite asendamisel talle ei selgitatud, et 14-päevane lepingust taganemise õigus kaob.

Kaupleja seisukoht:

Meie ei saatnud kliendile vale toodet, vaid ta ise tellis endale vale suuruse, seega oli tal võimalus

tutvuda nii algse jalatsi, kui ka vahetusest saadud jalatsiga.

Kui toode on ostetud e-poest ja kliendile ei sobi on tal võimalus saata see meile tagasi ja teeme talle tagasimakse. Klient seda võimalust ei valinud

Kui tarbija otsustab poes teha vahetuse, siis on poes piisav aeg seda jalatsit proovida, vaadata kas toode on korrektne ja mugav ja sobib tema jalale. Poes aga vahetust tehes muutub veebipoe ostest uus toode on võetud juba teisest füüsilisest kohast ja meil ei ole kohustust poes raha tagasi anda.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Tarbija ostis kauplajalt e-poest toote.

Tarbija sai toote kätte, kuid jalanõud olid liiga suured ning soovis need välja vahetada, millega kaupleja nõustus. Pärast vahetamist soovis tarbija toote tagastada 14 päevase taganemisõiguse juures. VÕS § 56 kohaselt võib tarbija lepingust taganeda 14 päeva jooksul ilma põhjust avaldamata.

Kaupleja esitas vastuväite, et kauplusest ostes ei kohaldu 14-päevane taganemisõigus ning e-poest ostes ja füüsilises poes vahetust tehes muutub ost. Komisjon nende väidetega ei nõustu ning selgitab, et Eesti õiguse kohaselt tuleb lähtuda lepingu poolte tegelikust tahtest (VÕS § 29 lg 1). Kui pooled (tarbija ja kaupleja) ümbervahetuse hetkel ei käsitlenud seda kui uue lepingu sõlmimist, vaid e-poest ostetud toote asendamist, on tegemist e-poe lepingu jätkamisega. Sellisel juhul säilib ka 14-päevane taganemisõigus. Kui ümbervahetuse käigus sõlmitakse aga selgesõnaliselt uus leping füüsilises poes oleva eraldi juriidilise isikuga, mis ei võimalda enam 14-päevast taganemisõigust, siis peab see olema tarbijale selgelt välja toodud ja esitatud. Kui seda ei tehta, võib tarbija õigustatult tugineda sellele, et talle ei teatatud taganemisõiguse kadumisest. Samuti oleks pidanud kaupleja koheselt keelduma füüsilises poes toote väljavahetamisest, kui ta oleks soovinud "eristada" tehinguid või muul viisil tegema selgeks erinevad tehingud. Praegusel juhul on tegemist ühe tehingu ahelaga ning sellele rakendub 14-päevane taganemisõigus. Muid asjaolusid kaupleja esile ei ole toonud, mis lükkaksid antud järelduse ümber.

Kui kaup tagastatakse 14-päevase taganemisõiguse raames, peab kaupleja tagastama tarbijale tema

makstud ostuhinna rahas, välja arvatud juhul, kui tarbija on selgesõnaliselt nõustunud teistsuguse makseviisiga (nt kinkekaart) (VÕS § 56-1 lg 4).

Komisjon märgib täiendavalt, et Euroopa Kohus kohtuasjas nr C-489/07 on leidnud, et tarbija taganemisõigus on nähtud ette, et kaitsta tarbijat eriolukorras, mis valitseb sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, arvestades, et „tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist”. Lepingust taganemise õigus on seega mõeldud kompenseerima ebasoodsat olukorda, milles on tarbija sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, nähes talle ette sobiva nn järelemõtlemisaja, mille jooksul ta saab omandatud asja kontrollida ja järele proovida.

Tarbija on taganenud tähtaegselt. Seega on tarbijal õigus kogusummale. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitaitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta, et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjoni hinnangul on täidetud kõik materiaalsed ja formaalsed eeldused, et lepingust taganeda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/